

บทที่ 17

การท่าศี ความคึก และ ความรอก

เป้าหมาย – เพื่อช่วยให้ผู้เรียน เข้าใจถึงความแตกต่าง และความสัมพันธ์ ระหว่าง ความรอก และการท่าศี หรือความคึก ที่คริสเตียนกระทำ

ข้อพระคัมภีร์ โรม 1/16-17 อฟ.2/4-10, 3/14-19
อัณภูมิ ปีก.1/22-27 2/14-18 ให้รับความไว้ใจในพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่เพื่อจะ กรรมศี หรือความคึกของเรื่อง ก็ต้นคนที่เชื่อในพระเจ้าแล้ว ควรนี้ ทำให้อย่างไร เกี่ยวกับบุรุษนี้ เรายังควรพยายามสร้าง ความคึก หรือกรรมศี 同胞ไปหรือไม่ ดำเนินไปในคริสต์ เพราะความคึก หรือกรรมศี ของเรามา ถูกโดย 3/4-7

ถูกประสังค์ของความรอก เป็นอย่างไร ?

1. เพื่อช่วยให้มุชยสานารถมีความสัมพันธ์ภาค ที่ดูดซึซึบกัน พระเจ้า และเพื่อสนับสนุน

พระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ และชอบธรรม ด้วยเหตุนั้นบุษย์ ชั่งเป็นคนบาป จึงไม่อาจความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระองค์ได้จนกว่า จะได้รับการชำระความผิดบาป

พระธุรูปโรม 5/10 บอกเราว่า ความบาปทำให้ความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าขาดสัมบัณห์ แต่โดยการลืมพระชูนนของพระเยซูคริสต์ ทำให้เราลืมมีสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกต่อหนึ่ง

"แม้ในขณะที่เรายังเป็นศัตรูกับพระเจ้าอยู่ ก้าวลืมพระชนม์ ของพระบุตรของพระองค์ ยังทำให้เราคืนกิจกับพระองค์"

2. การได้รับความรอก เป็นเหตุให้ มาตรฐานความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์ความกัน ซึ่งกัน

ก) ผู้ที่รักพระคริสต์ ใกล้ชิดกับพระเจ้า จะรักพื่นของตนกัญ 1 ยศ.2/10-11 "ส่วนผู้ที่รักพื่นของคริสเตียนก็ว่ากัน ยอมคำแนะนำเชิงวิชาชีพ ในการทำงาน ไม่เป็นเหตุให้คนอื่นคงสุดๆ และหลงทำ

ท่าบ้าปะเดย ส่วนนี้ที่เกลือยคงฟื้นองคริสตุ์ยันด้วยกัน เป็นผู้ที่ถูกอยู่ในความมั่น ก้าวนิชีวิตร่วมอยู่ในความมีคืออย่างไม่มีจุดหมาย ทั้งนี้เพราจะความมีคือทำให้เช่นมองไม่เห็น วิถีทางที่ถูกคง"

ข) ปฏิบัติคือภัยและภัย ออย่างเสมอภาค หรืออุท่าที่ยังภัย

ยก. 2/1-4 "พนองที่รักหังหด้าย ในธูรูปะห์ท่านคุกกรรมความยิ่งนี้เชื่อถืออุวงคพระเบยชูคริสตเจาผงทรงสุ่งาราชี ฉะนั้น รุ่งควรปฏิบุคิทอหุกคนโดยเท่าเทียมกัน อย่าเลือกที่รักมักทึชั้ง หากทานมัวประจุบุปประแจงເຂາໃຈຜູ້ທີມວຽນປະຕຸມ ในคริสตจักร ເນພະແຕຄນົກ່າວຍ ແທງກາຍຄວຍເສື້ອງຝູ້ ອາກຮຽມແລະເຄື່ອງປະດັບທີມວຽກແພັງ ເຊື້ອເຈື້ອໃຫ້ ໃນທີ່ນັ້ນທີ່ ឧະເຕີຍວັກນົກລັນໄນສັນໃຈໃກໍຄຸນຍາກຸຈົນ ຂັ້ງ ແທງກາຍຄວຍເສື້ອຝູ້ທ້າຄວິນ ແພນທີຈະນັ່ງນະເກາອົກລັນ ໃຫຍ່ນທີ່ຮອ້ອັນັ້ນພັນທອນປະຕຸມແຫນ ດຽວກຸຮະຫຳເຊັນນີ້ เป็นກາລເລືອກທີ່ຮັກມັກທີ່ຮັ້ງ ແລະສູ່ໃຫ້ເຫັນວາ ທານດູກຄຣອນຈຳຜູ້ລະນຳທ່າງຄວຍຄວາມຝຶກຄືຂ້າວໄປໆຫຼື ?"

ค) ให้ความช่วยเหลือแก่ภัยและภัย ควรการลงมือทำ ໃນໄຊ
ເພີ່ມແຕກຕໍ່ພົກ

ยก.2/14-16 "พนองທີ່ຮັກหังหด้าย ມີປະໂຫຍດັນໃກທີ່ຈະກ່າວ
ອາງວາຄນມີຄວາມເຫຼືອ ແຕມີໄດ້ປະພຸດທີ່ໃຫ້ມີຮູ່ງຄົງຖາມກໍາ
ພຸກັນ.....ດາງາຄີມີຕຽບອອງທານໜັກສັນເຕັກຮອງນຸ່ງໝາຫວາ
ແຕກແຫນທີ່ຈະຫຼັງເຫຼືອເກື້ອງດູເຊົາ ລັບນຸ່າຍເນີຍໄປວ່າ
"ຂອໃຫພະເຈາຫງໃຫ້ຄວາມອນອຸນແລະອົມໜ້າສໍາຮູ່ມູ ແກ
ທ່ານເຕີກ ກໍາພູຂອງທານຈະເປັນປະໄຍືນັນໃກເລົາ"

๓. เมื่อเราໄດ້รับความรอดแล้ว เราควรปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า

และผู้อื่น

รน.12/1-2 "พนองທີ່ຮັກหังหด้าย ໂກຍຸເທຸກທີ່ພຽງເຈົ້າຫງ
ສໍາແຄງຄວາມເນັດຖາກຢູ່າຂອງເຊົາຍ່າງມາກລົນໜີເອງ ປູ້
ນັ້ນໜັກເຈົ້າຈຶ່ງໃກ່ຮົງຈົວນຸ່ກທ່ານໃຫ້ລວຍຕົວແກພະເຈາ

เป็นเครื่องสักการะบูชาที่มีรากอยู่ที่บริสุทธิ์ของแผ่นดิน และเป็นที่ยอมรับของพระองค์ อันเป็นกรานมสักการพระเจ้าที่ถูกคงอย่างไว้ อย่างประพฤติกามอย่างชั่วโลง แต่จะยอมให้พระเจ้าเปลี่ยนธีวิท จิตใจ ของท่านเสียใหม่ ข้อพระธรรมนี้ บอกให้เราเข้าใจว่า เมื่อเราบันการได้ให้รอบแล้ว เราควรทำสิ่งที่ดีไปนั้น

1) ด้วยธีวิคของเรางเพื่อรับใช้พระเจ้า

2) รักษาธีวิคของเราในสօาคบริสุทธิ์ มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อเราจะมีธีวิคเหมาะสมสมกับพระเจ้าจะทรงใช้ได้

3) เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ไม่คำเนินธีวิค ในความงามความชั่ว มัวเนาเหมือนกับคนหัวไป

ภาษาเพราะควนใจจีกใจคำ

ครองหนัง ขณะที่ อัคสัน เบเลอร์ โภษสารเรื่องจากเมืองเชียงໄซ ไปเมืองนิงโบ เป็นวันที่ 10 ตุลาคม 1856 รายจีนคนหนึ่ง ตกลงมาในน้ำ อัคสันกระโจนลงไปช่วย แต่เดมองจากน้ำเขียวจังหวาย ไม่ได้ ก็ จัด ๆ กันนั่นบุฟชาบูปะรุ่งกุกุนหนังกำลังจับปลาอยู่ เช้าจึงเรียก ใหญ่ชูวัย แหกคนเหลาพันอ่างวัวในวุ่ง ชนในที่สุกเขากองย้อมลงทุน จุ้ยคิวจาง ให้คนเหลานั่นมาช่วย กว่าจะสำเร็จก็ถูกอุร่องกันอยู่นาน ในที่สุดเมื่อเวลาอ่อนมาลาก ก็คิดชายคนนั้นชั่นมา แทบทุกเช้านี้จึงหายไป เสียแล้ว เช้าภายเพราะควนใจจีกใจคำของมุนียวนชาติเดียวกัน กับเชาแท้ ๆ

ข้อห้องจำ - เมื่อห่านรับพระคริสต์แล้วฉันใด ก็จะปรนนิบติพระองค์ ภายในตนนั้น

ข้อควรจำ - คริสเตียนไม่ได้ห้าม ที่จะให้ก้าด หรือไปสวรรค์ เพราะ รวมมิสชันไปสวรรค์อยู่แล้ว แต่เราห้ามที่เพราะ เกรวัก พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ เราห้ามไม่ใช่เพื่อจะให้ก้าด แต่เราห้ามที่ เพราะเราให้ก้าดแล้ว

ภาคภูมิคิ – ให้นักศึกษาในชั้น แบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-5 คน เลือก คุณหนูเป็นเลขา และช่วยกันคิดว่า ตนจะทำสิ่งใดให้ บ้างเพื่อเป็นการรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ และ นำมารายงาน ในชั้นเรียน

